

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

31. Austeritas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

munda autem vasa facere argentea, nunquid est luxus, nunquid insanæ, vel si quid infania peius est. Scio derideri ab istis delieatis hanc orationem meam, sed dum profim, nihil curro.

Magnam re vera amentiam, magnum furorem procreant diuitiae, vellent (opinor) si fas esset, terram esse auream, & parietes aureos fortasse, & cœlum, & aerem ex auro. Quis futor, quæ amentia, quæ febris?

*Luxus
mulierum
carpitur.*

Alius perit frigore, qui factus est ad Dei imaginem, & tu matulas argenteas fabricatis. O factum, & arrogantiæ! quid amplius fecisset insanus, scilicet tanti facis excrements, ut ea argento excipias? Scio vos audientes obtorpedinare, sed obtorpedinare debent, quæ hæc faciunt, & viri, qui morbis huiusmodi deseruntur. Est enim hoc intemperantia, & crudelitas, & inhumanitas, & feritas, & petulantia.

Quæ Scyllæ, quæ Chimæra, quis Draco, vel potius, quis Dæmon hoc fecit? Quid prodest Christus? quid prodest fides, cum toleratur aliquis ex gentibus, immo vero non ex gentibus, sed ex Dæmonibus? si caput non est ornandum auro, & margaritis: qui argento rituram tam immundum ministerium, quam assequetur veniam? Non sufficiunt reliqua, quamvis nec illa sunt toleranda: Cathedra, & scabellæ ex argento omnia. Atqui hæc quoque sunt amentia: sed ubique est fastus superuacaneus, ubi que inanis gloria.

Ego vereor, ne ab hac insania longius progrediens sexus muliebris monstrorum formam suscipiat. Verisimile est eas cupere, pilos quoque habere aurocos. Aut fateamini vos eò, quod dictum est, nihil esse affectos, & excitatos, aut incidisse in concupiscentiam, & nisi pudor retinuerit, non recusauerit.

Nam si audetis ea, quæ sunt his absurdiora, multo magis existimo eas pilos aureos esse desideraturas, & labra, & supereilia, & auro liquefacto totas illimi, si autem non creditis, & existimatis me ridenter dicere, ego narrabo, quod audiui, immo vero nunc quoque est: Rex Perlatum barbam habet auream ex lamellis aureis instar pilorum dductis, sed iacet *Perlatum* tanquam monstrum. Magna tibi laus Christe, Regis barbae, qui nos, & sanos fecisti, & istis monstris libera aurea, rasti.

Animaduerte hic epicherematum densitatem, pugnacis animi calorem, & quasi incusam vim gradinum, aspergit tamen etiam ironum.

nisi orationem, quæ sunt huic argumento percomoda, inde, nec minus acer est, & plus habet operat. At homilia de Davide, & Saulo grauitur inuenitur in eos, qui frequentant spectacula.

Non metuis, non expaescis, dum oculis, quibus illuc lectu est, quis est in orchestra spectas, ubi deretandæ adulterij fabulæ aguntur, ijsdem hanc sacram mentem intueris, ubi tremenda peraguntur mysteria? Dum ijsdem auribus audis, & scortum obsecrè loquens, & Prophetam, Apostolumque ad arcana sacrum litterarum introducentem? Dum eodem corde, & lethalia sumis venena, & hanc hostiam sanctam, at tremendam?

Austeritas.

C A P V T X X I.

Habet quoq; sèpè multum in carpensis vitis austeritatis, ubi nulla lenimenta adhibet, sed statim rit, & secat, ut violentum morbum violento remedio operimat. Tale est illud ex homilia 7. ad Colosenses.

Ecce suadeo, & iubeo, ut & faciei ornatum, & eiusmodi vasa conteras, & des pauperibus, & nunquam in posteri insanias. Qui vult resiliat, qui vult accusat, & reprehendat, nullū patior. Quando sum indicandus stans ad tribunal Christi, procul vos statis, & quæ à vobis existit gratia, me reddente factorum rationem.

Procul hæc verba. Causa ne discedat, & in hæresin deficiat, est imbecillus, te dimittit, & te ei aliquantis per accommoda. Quo usque? semel, & bis, & ter, non perpetuo. Ecce cursus nuncio, & cum beato Paulo testor, & obtestor, quod si cursus venero, non parcam.

Quæ est hæc mollicies, quæ deliciz, quæ contumelia. Contumelia enim est non delicia. Quæ amentia, quæ insania? Tot pauperes circumstunt Ecclesiam: & tam multis filios habet Ecclesia, & tam drittes, nulli pauperi potest opem ferre. Sed alius quidem erit, alius vero est ebrius: alius quidem in amento egredit: alius autem ne panem quidem habet, quo vescaatur. Quænam hæc tanta insaniam? quænam hæc tanta feritas? Contra Heliogabum

Iuones vero agit, non miti quidem brachio hom. 54. ad popul. Antioch. nunquid maestandi sumus, quoniam nos ipsos saginamus? Quid laetam veribus mensam apponis? quid maiorem alis saniem? quid feridos sudorum fontes reponis? quid ad omnia temer ipsum reddis inutilem? Vis oculum acrem fert fac corpus robustum. Nescis in lyre fidibus crassam & immundam, ad suavitatem cantus ineptam esse, contra rasam, intensam esse vocalem, & canoram. Quid animam obruis? quid parietem crassissimis sordibus oblinis? quid fumos, nebulam, & caliginem exhalas?

Ei homilia πηγή τῷ μὲν πρὸς χρέους ἐκκινογράφῳ austèrè dixit eos, qui indigne communicant, ijsdem teneri penitentibus, quibus Christi carnifices.

Οὐτε ἀνὴρ φύτε τὸ σῶμα δεσπόλεων, οὔτε
ἀκαδέπτο δεχόμενοι τὴν διανοίαν, οὐκέτο εἰ-
πασσούσι τῷ ένδυματῷ βασιλικό. &c.

Qui Dominicum corpus necarunt, tuum qui imunda recipiunt anima, parem iniuriam regio inferunt vestimento. Disciderunt quidem illud in cruce Iudei: coquinunt autem is, qui immunda suscipit anima: Itaque licet diversa peccata sint, tamen æqualis est iniuria.

Suauitas Chrysostomi.

CAPVT XXXII.

Iam vero cum hominum cupiditatem librius volitatem fregisset orationis laceris, atque viribus, videlicetque animos veluti quadam fidere periculosos, de industria mitigabat austoritatem, & abiecit fundâ sumebat fistulam. Hoc ipse testatur in homilia, quam πηγή τῷ μὲν πρὸς χρέους ἐκκινογράφῳ, de non concionando ad gratiam scripti, ubi cum in superiori coniecte dixisset eos, qui indigne communicasset, easdem penas daturas, ac Christi carni fices: Quo sermone cum multis acris perstrictos, ac obstupefactos cerneret, postmodum ita exorditur.

Ικανῆς ὑμῶν διαιτησατε μεθαπεόντων
ἡ βασιλικὴ διώκειλε τὸ πληγὴν. &c.

Satis opinor vos nuper increpauimus, ac

profundiorem plagam infiximus: Itaque necesse est hodie medeamur, ac mitiora quædam medicamenta apponamus. Hic enim optimus est medicina modus, ut non modo secentur vlera, verum etiam obligentur.

Quamobrem cum alegato hoc ἔγοντες genere dicendi, consultò lenit orationem, ut in floridis fieri solet argumentis, mirificas tunc habet rerum, & verborum suavitates.

Precipue vero adhibet figuræ sententiae valde splendidas, & delectabiles, qualis est illa antithesis de Lazarus, & diuite Helluo-

Lazari,

ne. Nam & Lazarus pauper erat, & admodum quidem pauper; paupertati accedebat aduersa valetudo omni paupertate acerbior, & diuitiæ
compa-
ratio. In tract. quæ paupertatem quoque reddebat grauorem: aduersa valetudini solitudo, & penuria In tract.
quod ne-
mo ladis-
tur nisi à
seipso. eorum, qui astarent, atque ministrarent, que cum paupertatem, tum aduersam valetudinem faciebat acerbiorum. Horum namque singula per se quoque molestia sunt, cum vero neque qui ministrent, adiungit, maior sit calamitas, saevior flamma, dolor acerbior, tempestas atrocior, fluctus vehementiores, caminus ardentior. Quod si quis accuratè circumspicit, aliud etiam his quartum accedebat, nempe diuitis in vicinia habitantis licentia, & luxus. Si adiungit, aduersam valetudinem, flammæ illius somitem, id quoque in perspicue videbis. Non enim duntaxat genio indulgebat diues ille, verum etiam illum ad eam paupertatem leuandam permouit; sed ille laetissimam apponebat mensam, crateras habebat diffuso mero coronatas, nitidos coquorū exercitus, parasitos, & adulatores prima luce, & choros canentium, vina insumentium, risus mouentium: omne genus popinarum excogitabat. Obirebatur vero, & crapula, in luxu vestium, mensæ, aliarumque plurium rerum solidos dies agebat. Istum vero, quem graui fame, morbo acerbissimo, obsidione tot vlerorum, solitudine, & malis inde consequentibus in dies singulos premi videbat, ne in animum quidem aliquando admisit. Parasiti, & adulatores numeri epulis penè disrupcebantur; at iste pauper,

Druce
mali
luxus.

H h h h & adeo